

ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ 'ਕੰਪਨੀ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਮ ਜਾਂ ਹੋਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹੀ ਟੈਸਟ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਇੰਚਾਰਜ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਅੱਜ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 23C(2) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਮੈਨੇਜਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਰੇ ਚਾਰਜ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਜੋ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਸਨ, 'ਵੇਬਸੇਨ ਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਐੱਸ ਐਨ ਸੀ ਬਖਸ਼ੀ ਅਤੇ ਡੀ ਪੀ ਗੁਪਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ।

(14) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੱਖਾਂ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

(ਪੂਰਾ ਬੈਚ)

ਏ. ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਅਤੇ ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ. ਜੇ.

ਸੰਦੀਪ ਗਿਲਹੋਤਰਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1990 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 8675।

25 ਫਰਵਰੀ 1993

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ 1911— ਐੱਸ. 61 ਅਤੇ 62— ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ, 1930 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ VII ਦੇ 1, 17, 18 - ਸਿਨੇਮਾਘਰਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ - ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਮਤਾ-ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਭੇਜਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਮੇਟੀ-ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸ਼ੋਅ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਮਤੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਸਿਨੇਮਾ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ, 1911 ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਟੈਕਸ ਲਈ ਚਾਰਜਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨਹੀਂ - ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ - ਰੱਖੇ ਗਏ, ਸ਼ੋ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ - ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਅਧਿਆਇ VII, ਮਿਊਨਿਸੀ ਪਾਲ ਏਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਅਤੇ 18 'ਕਾਊਂਟ ਕੋਡ -1985 ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-ਸਿਨੇਮਾ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਰਕਮ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸੰਨਿਆਸ ਹੋਵੇਗੀ।

ਆਯੋਜਤ, ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਨੇਮਾ, ਥੀਏਟਰ, ਡਰਾਮਾ, ਕਾਰਨੀਵਲ ਜਾਂ ਸਰਕਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਫਾਰਮ TS 12 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਤੋਂ। ਅਕਾਊਂਟ ਸੀਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦਾ ਨਿਯਮ 18 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਨੇਮਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੋਅ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਫਾਰਮ TS 13 ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਭਰੇਗਾ ਅਤੇ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇਗਾ। ਫਾਰਮ

G. 8 ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫਾਰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਥਾਰਟੀ, ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਖਾਤਾ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧਿਆਇ VII ਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪਰਾ 10)

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(2) ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਬਣਾ ਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਾਲੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵੇਰਵਾ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਪਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੇ S. 62 o I ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ii I ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ I in I fered 1th ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ. 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (10) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 14)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਖਾਤਾ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ

ਲਈ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ । (ਪਰਾ 15)

1985 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਸਾਲ ਰਿਸ . ਅਧਿਆਇ VII ਦੇ 17 ਅਤੇ 18 ਨੂੰ ਖਾਤਾ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦਰਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਟਿਕਟ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਕੁਇਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਟੈਕਸ ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਫਿਲਮ ਦੇਖਣ ਆਏ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼ੋਅ ਚਲਾ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(ਪਰਾ 18)

ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜਸਵੰਤ ਥੀਏਟਰ (1990) 8 PLR&S 439, ਅਤੇ
M/S VP ਥੀਏਟਰ, ਕੁਰਾਲੀ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ (1990) 8 PLR&S 431।

(ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ)

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ:-

(i) ਮੈਂਡਮਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P/1 ਅਤੇ P/2 ਅਤੇ P/3 ਅਤੇ P/4 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨ. ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
2 ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਇਹ) ਕਿ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸ਼ੇਅ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(iii) ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ P/1 ਤੋਂ P/1 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਫਾਈਲਿੰਗ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਵੀਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਸੀਕਪੀਸ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(iv) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਇਹ ਕੇਸ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਵੀ. ਕੇ. ਝਾਂਜੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, - ਉਹਨਾਂ ਦੇ 18 ਜਨਵਰੀ, 1991 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹੀ ਨੁਕਤਾ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਵੀ.ਕੇ. ਬਾਲੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 25 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਿਵੇਕ ਭੰਡਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੇ.ਬੀ.ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਟੀ ਸੀ ਬੇਰੀ, ਡੀਏਜੀ ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਰਵਿੰਦਰ ਚੋਪੜਾ, ਐਸ.ਸੀ. ਖੁੰਗਰ ਅਤੇ ਵਿਨੋਦ ਖੁੰਗਰ,
ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਟੀ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਜੇ.

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 8484, 8876, 8877 ਆਫ 1989, 2552, 8675 ਅਤੇ 8676 ਆਫ 1990 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਤੱਥ 1990 ਦੇ CWP 8675 ਤੋਂ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

(2) ਇਸ ਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ । ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜਸਵੰਤ ਥੀਏਟਰ (1), ਮੈਸਰਜ਼ ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਬੀਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸਿਨੇਮਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਿਨੇਮਾ 'ਤੇ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ, - ਮਿਤੀ 26 ਨਵੰਬਰ, 1975 (ਅਨੈਕਚਰ P1) ਦੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੈਕਸਚਰ P.2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੋ ਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਸੋਧੀਆਂ ਦਰਾਂ, ਜੋ 15 ਫਰਵਰੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, 1983 ਅਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ 'ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ, - 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1976 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.3) ਅਤੇ 15 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੈਕਸਚਰ P.4) ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਦੇ ਉਪਬੰਧ

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(3) ਜ਼. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਸਨ। 18 ਨਵੰਬਰ, 1991, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ। ਮੈਸਰਜ਼ ਜਸਵੰਤ ਥੀਏਟਰ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਵੀ.ਪੀ. ਥੀਏਟਰ, ਕੁਰਾਲੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (3) ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਜੋ ਉਕਤ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ, ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ - ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਪਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋਹਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ, ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਅਤੇ 62 ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ. ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ' ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਢੰਗ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਯਾਮਪਡ ਜਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖਰੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ, ਟੈਕਸ. ਚਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੈਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਤਰੀਕਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ, 1930 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।) ਦੋਹਰੇ ਟੈਕਸਾਂ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ

Sandeep Gilhotra v. State of Punjab and another 7
(3) (1990)8 PLR & S. 431.(ਅਜ਼ੋਕ, J.)

ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੀਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, 'ਉਸੇ ਵਸਤੂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ' ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਰੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬੁਰਾ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਅਤੇ 62 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 61 ਅਤੇ 62 ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 61 ਅਤੇ 62 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

61. ਟੈਕਸ ਜੋ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। - ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੇਟੀ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਅਰਥਾਤ: -

(1) (a) ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ: -

(i) ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਦੇ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ,

(ii) ਕੁੱਲ ਇੱਕ ਆਨਾ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਗਜ਼, ਜਾਂ

(iii) ਤਿੰਨ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ, ਗਲੀਆਂ ਜਾਂ ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂਹਰਲੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਚੱਲਦੇ ਪੈਰ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਦੀਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਅਤੇ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ;

(b) ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਲਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਕਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ।

ਵਿਆਖਿਆ। - ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,

ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਹਨ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ , ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਾਹਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਤੇ ਗਏ ਜਾਨਵਰ, ਅਤੇ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਗਰ - ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

- (c) ਇੱਕ ਟੈਕਸ, ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ; ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ, ਨੌਕਰ;
- (d) ਇੱਕ ਟੈਕਸ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਨੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 159 ਤੋਂ 1'65 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਘਰ ਦੀ ਸਫਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ;
- (ਈ) ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ, .. ਇਮਾਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ; ਸਾਲਾਨਾ. -ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, 'ਏਅਰੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ' ਸੰਗ੍ਰਹਿ, ਮੁੜ -ਚਲਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ । ਦੁਆਰਾ. (ਕਮੇਟੀ 'ਓਹ ਸਾਰੇ ਗੰਦਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਤੋਂ ਲੈਟਰੀਨਾਂ, ਪਿਸ਼ਾਬ ਘਰਾਂ, ਸੈਂਸ ਪੂਲ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਗੰਦਗੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਜਾਂ ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮਿਊਂਸਪਲ ਡਰੇਨਾਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਲਈ;
- (e) ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਬਿਲਡਿੰਗ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਟੈਕਸ :

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏਗੀ ਜਦੋਂ: -

- (i) ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਚੌਥਾਈ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਚੌਥਾਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਾਂ
- (ii) ਇਸਦੇ ਨਕਦ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, f ਮਿਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਦਾ > ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨਾ; • ਡਿੱਗਿਆ- ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ 20,000 ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਆਮਦਨ ਦਾ ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਵੀ ਰਕਮ 'ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ।

(2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ; ਵਿੱਚ. ਪੂਰਵ-ਧਾਰਾ, ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ (; ਰਾਜ< ਸਰਕਾਰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਜੋ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। (S) ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ।

ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ Nttitag ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ 'ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ

ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਜੋ ਸੀਵਿਥਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਟੈਕਸ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ - ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ "ਟੈਕਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਊਟੀ, ਉਪਕਰ ਜਾਂ ਫੀਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।"

ਧਾਰਾ 62,

“62./ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ (1) ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 61 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਮੇਟੀ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ- ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ J/ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ- ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ/ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਅਤੇ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ;

(3h) ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਨੀਕ, ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(4^ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

(5y) ਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਜੋ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਤੋਂ (ਐਫ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇਗੀ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ

ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਸਮੇਤ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏਗਾ।

(6) ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਧਾਰਾ (3) ਅਤੇ (5) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੋਧ ਦੇ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਕਿ ਲਗਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ। ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਟੈਕਸ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ।

(7) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(8) ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ।

(9) (a) ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਅਤੇ (7) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਬੀ) ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ;

(10) ਸਾਲ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਕਸ ਜਨਵਰੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਅਕਤੂਬਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਾਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੈ, ਅਗਲੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਨਾਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸਾਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਤਿਮਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਗਰਾਰੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ 1930 ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 1, 17 ਅਤੇ 18 ਹਨ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

“VII. 1. ਟੈਕਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਟੈਕਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀਆਂ ਆਦਿ

(a) ਹਰੇਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹਾਇਕ ਟੈਕਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਟੈਕਸ ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਬੀ) ਹਰੇਕ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹਾਇਕ ਟੈਕਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹੇ ਟੈਕਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ। ਕਮੇਟੀ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਟੈਕਸ ਕਲਰਕ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ: -

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੀਫ ਸੈਨੇਟਰੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਜਾਂ ਸੈਨੇਟਰੀ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟਾਂ, ਟੈਕਸ ਨਿਰੀਖਕਾਂ, ਟੈਕਸ ਕਲਰਕਾਂ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ;

(2) ਟੈਕਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਰਤੱਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੋਲ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਫੀਸਾਂ ਅਤੇ ਬਕਾਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਨਿਗਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਹਾਇਕ ਟੈਕਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਟੈਕਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰਾਂ, ਟੈਕਸ ਕਲਰਕ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ;

(3) ਸਹਾਇਕ ਟੈਕਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ, - ਨਿਯਮ VII.2(1) ਅਤੇ VII.5(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਟੈਕਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਡਿਊਟੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ' Kx'dttk ' airi. ਟੈਕਸ ਕੁਲੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਲਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ' ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਾਂ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ-ਟੀਡੀ ਏ-ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਸਟੀਪਟੀਟੀ #* ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧੀਨ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ, ਨਵੀਂ ਉਸਾਰੀ ਜਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਜਾਂ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼- ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ।

“VII 17. ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਉਗਰਾਹੀ। - ਸਿਨੇਮਾ, ਥੀਏਟਰ, ਡਰਾਮਾ, ਕਾਰਨੀਵਲ ਜਾਂ ਸਰਕਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਫਾਰਮ TS: 12 ਵਿੱਚ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰੇਗਾ” ਜਾਂ- ਕਮੇਟੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਫਾਰਮ G.8 ਵਿੱਚ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ - ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

“VII 18. ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਦਾ ਉਗਰਾਹੀ। - ਸਿਨੇਮਾ, ਥੀਏਟਰ, ਡਰਾਮਾ, ਕਾਰਨੀਵਲ- ਜਾਂ ਸਰਕਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਫਾਰਮ TS 13 ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸ਼ੋਅ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਅਤੇ- shWI* ਡਿਪੋ ਫਾਰਮ G.8 ਵਿੱਚ 'ਰਸੀਦ' ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ।

ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚੈਪਟਰ VII ਬਿਥ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 1, 17 ਅਤੇ 18 ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ- 17 ਅਤੇ 18 ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ,-:25 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੂਚਨਾ।' 1988?

(8) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61(1) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪ-ਦਰਸ਼ਕ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-/ਕਰ ਹੈ- ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਜੋ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸਬਟੇਲਾਉ* (2) ਦੀ ਰੀਡਿੰਗ (ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ.)

ਦੀ ਧਾਰਾ, SI , ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ' ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ' ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ । ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ-ਮੈਨਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ X12) ਇਸ

Sandeep Gilhotra v. State of Punjab and another 13

ਕਲਾ ਸੈਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ 'ਦਾ " ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ.

(9) ਇਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਹਰ ਸਪੀਡ ਵਿਸ਼ੇਸ਼. ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ 'ਲਾਜਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਚ, ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ਗ੍ਰੂ- ਉਇਫਟਸ* ਵਕੀਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੇਟੋ' ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ - "ਜਸਵੰਤ ਸਿਨੇਮਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ 'ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣਾ: -

ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 61(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਹ ਮਿਊਨਿਸੀਪਲ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਟੈਕਸ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ 4 ਸ਼ੇਅ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ?

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ J ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਾ ਵਿਉਤੀਕਰਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ}, ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਟੀ.ਐਮ.ਓ.ਖਾਦ ਅਤੇ ਫਰੇਮਿੰਗ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ?

"(3)"ਕੈਟ ਬਜ਼ਲਸ 17, ਅਤੇ 18 ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII<-ਦੇ ਅਕਾਉਂਟਸ" ਕੈਡ, ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ।

ਮਿਊਂਸਪਲ .ਅਕਾਉਂਟ ਕੈਡ, 1930 ਨੂੰ ..ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 61(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।-ਐਕਟ

(10) ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦਾ ਚੈਪਟਰ VII, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ.ਈ. ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਕਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਟੈਕਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ • ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਅਧੀਨ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦਾ ਨਿਯਮ 17 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਨੇਮਾ, ਥੀਏਟਰ, ਡਰਾਮਾ, ਕਾਰਨੀਵਲ ਜਾਂ ਸਰਕਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਫਾਰਮ TS 12 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕੋਰ ਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਤੋਂ। ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਫਾਰਮ G.8 ਵਿੱਚ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਸ਼ਕ ਖਰੀਦਣ, ਟਿਕਟ, ਸਿਨੇਮਾ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਿਗਮ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਸੀਦ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿਨੇਮਾ ਚਲਾਉਣ ਜਾਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੋਅ ਦੀ ਸੀਖਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਫਾਰਮ TS 13 ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਭਰੇਗਾ ਅਤੇ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇਗਾ। ਫਾਰਮ G.8 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫਾਰਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਖਾਤਾ ਕੋਡ ਦਾ ਅਧਿਆਇ VII। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(11) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੁੱਖ ਚੁਣੌਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ

ਹੈ। ਬੁਰਾ; ਕਿ (ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਖਾਤਾ ਕੋਡ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

(12) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(2) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਵਰਣਨ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼, ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 62(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (1) ਅਤੇ (2) ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਫਰੇਮਿੰਗ ਲਈ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਬਾਰੇ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵੱਖਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਾਤਾ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧਿਆਇ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 1, 17 ਅਤੇ 18 ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਬਣਾ ਕੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(13) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। <ਐਕਟ> ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਟੈਕਸ ਲਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੂੰ ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ੋਅਜ਼ 'ਤੇ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਲਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਅਗਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਦਾਖ਼ਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62(2) ਵਿੱਚ ਕਲਪਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(1) ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(2) ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ। ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਦਰ, ਅਤੇ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ

ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ¹

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਨੀਕ, ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, *punctuation* ਜਾਂ ਇਨ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; *ana tne* ਕਮੇਟੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇਗੀ। ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਅਧੀਨ ਅਗਲੇਰੀ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (8) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (10) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (12) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(14) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(2) ਤਹਿਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਾਲੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵੇਰਵਾ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਜਾਂ ਦਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਪਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 62 ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ, ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (10) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵਲਭਦਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅਕੋਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਵਿੱਚ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸੀਪੀ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅਕੋਲਾ ਦੁਆਰਾ ਕਟੌਤੀ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਸਮਾਨ ਮਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਸੀਪੀ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੀਪੀ ਅਤੇ ਬੇਰਾਰ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 (2)

ਵਿੱਚ "ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਉਗਰਾਹੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ। ਵਿਚ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ

(4) AXIL 1907 SC 138.

ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੇਖ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਦਰ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਰਾਫਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ - ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਸੀ: -

“ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਸੀ

ਸੈਕਸ਼ਨ 67(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਕਾਫੀ ਪਾਲਣਾ

ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪੜਾਅ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਪੜਾਅ। ਸੈਕਸ਼ਨ 71, 76 ਅਤੇ 85, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ, ਐਕਟ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਭਾਵ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਉਗਰਾਹੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਕਸਬੇ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ * ਕੀ ਚਿਪਕਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਡਰਾਫਟ ਨਿਯਮ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 67(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਧਾਰਾ 67 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (7) ਅਤੇ (8) ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ।

. (15) ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਵਸਨੀਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਭਰਿਆ

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੇਕਚਰ P1) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਸਿਨੇਮਾ ਸ਼ੋਅ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ ਸਿਨੇਮਾ ਚਲਾ ਰਹੇ P ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੰਟੈਰੈਕਟਿਵ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 'ਵਿਕੀਆਂ ਸਿਨੇਮਾ ਟਿਕਟਾਂ 'ਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਬੋਝ ਟਿਕਟ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਖੁਦ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦਾ ਨਿਯਮ 1 ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।' ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਅਤੇ 18, ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰੋ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਖਾਤਾ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(16) ਸਾਨੂੰ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 3 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਅਤੇ 18, ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਨੇਮਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰ ਨਾਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਟਿਕਟਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਫਾਰਮ TS 12 ਵਿੱਚ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਫਾਈਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। . ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 18 ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਿਨੇਮਾ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੋਅ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਰਿਟਰਨ ਭਰਨ ਲਈ ਫਾਰਮ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਫਾਰਮ G.8 ਵਿੱਚ ਰਸੀਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(17) ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61(2) ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61(1) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 61(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61(1) ਜਾਂ 61(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 62(2) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦਾ ਚੈਪਟਰ VII ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਕੀਲ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(18) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਅਗਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਅਤੇ 18 ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਰਾਹੀਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਲ 1990 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਰਿੱਟ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੋ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ P/4 ਤੋਂ ਪੀ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧਿਆਇ VII ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਅਤੇ 18 ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 1985 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਪਰ 1985 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਕਸ, ਬੁਰਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧੀ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ 1985 ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਦਰਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਟਿਕਟ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ। ਇਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ

ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਕੁਇਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਨੇਮਾ ਹਾਲ 'ਚ ਫਿਲਮ ਦੇਖਣ ਆਏ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼ੋਅ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ/ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਟੈਕਸ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਪੈਸਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਪ੍ਰੀਮੀਅਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪੈਸਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(19) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 1975 ਤੋਂ 1985 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਸ਼ੋਅ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਫੰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰਕਮ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗਾ।

(20) ਮੈਸਰਜ਼ ਜਸਵੰਤ ਬਿਏਟਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਵੀਪੀ ਬੀਏਟਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਨੁਕਤੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਸਰਜ਼ ਜਸਵੰਤ ਬੀਏਟਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1979 ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ (1979 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 464) ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 27 ਮਾਰਚ, 1987 ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ (ਨੰਬਰ 263 ਆਫ 1987) ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 28 ਫਰਵਰੀ 1990 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੈਸਰਜ਼ ਜਸਵੰਤ ਬੀਏਟਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 1, 17 ਅਤੇ 18 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 14 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਸਰਜ਼ ਵੀਪੀ ਬੀਏਟਰ ਵਿੱਚ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਆਸਾਨ (ਸੁਪਰਾ) ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਖਾਤਾ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਇੱਕ ਲਾਭੁ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਾ ਕੋਡ ਦੇ ਚੈਪਟਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਅਤੇ 18 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਦਾ ਨੋਟਿਸ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, *ਭਗਵਾਨ ਦਾਸ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਾੜਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ *ਮੈਸਰਜ਼ ਜਸਵੰਤ ਬੀਏਟਰ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ *ਮੈਸਰਜ਼ ਵੀਪੀ ਬੀਏਟਰ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਤਰਕ ਅਤੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰੋ।

(21) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

(ਪੂਰਾ ਬੈਂਚ)

ਜੇ. ਐਸ. ਸੇਖੋਂ, ਏ. ਪੀ. ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਐਚ. ਐਸ. ਬਰਾੜ, ਜੇ. ਜੇ.,

ਬਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1991 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 15625।

11 ਮਾਰਚ, 1993

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 (1974 ਦਾ II)- ਐੱਸ. 95 ਅਤੇ 96— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਕਲਾਵਾਂ। 14, 19 ਅਤੇ 21— ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਖਬਰਾਂ— ਸੈਸਰਸ਼ਿਪ— S. 95 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ— ਰਾਜ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਪ੍ਰੈਸ ਰਿਲੇਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ -ਪ੍ਰੀ- ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ। ਅਜਿਹੇ ਥੋਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ - ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਉਪਾਅ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇ - ਐੱਸ. 95 ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੈਧ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਟਿਊਸ਼ਨ-ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਤਰਕਸੰਗਤਤਾ-ਇਸਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐੱਸ. 95 ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਵਿਵਹਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਡੀਸ਼ਨ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਗਿਆਪਨਦਾਤਾ ਆਇੰਦ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ. a ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ- ਜਿਸ ਵੱਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ, ਇਸ ਲਈ, ਦੇ ਹਾਂ।